

Can Pasqualet

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carretera de Caldes a Sant Sebastià, pk. 0
Emplaçament Entrar en direcció al càmping, pel camí vell de Castellvell.
Alçada: 234

Coordenades:

Latitud: 41.64419
Longitud: 2.15495
UTM Est (X): 429626
UTM Nord (Y): 4610617

Classificació

Número de fitxa 08033-345
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 99016 DG3010A

Fitxes associades:

[Molí del Pasqualet](#)

[La Resclosa del Pasqualet](#)

Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dl., 05/01/2009 - 01:00

Descripció

Casa de planta rectangular, que consta de planta baixa i pis, amb la coberta a dues aigües, de teula àrab i el carener perpendicular a la façana principal. Aquesta última es troba orientada a llevant. Des de la porta principal de la casa i fins a la cantonada de la façana hi ha un banc arrebossat adossat a la paret. No s'observen pedres treballades a excepció d'una llinda de fusta de grans dimensions que es troba a la dreta de la porta d'entrada, damunt d'una porta més petita, on hi ha gravat el nom de "Miquel Rosas Pasqualet "1789". A la planta pis, destaca a la façana orientada a llevant una obertura resseguida amb pedra d'esmolet, ben retallada, de la qual només queda una petita part de l'ampit. A la dreta d'aquesta, s'observa una obertura rectangular, amb balconera sense voladís i reixa de ferro senzilla. A la façana orientada a migdia destaca l'obertura on per sota de la qual hi ha una pedra amb la data gravada de "1722". Aquesta obertura, de petites dimensions està tota ella resseguida de pedra ben escairada, amb un ampit amb voladís, però han estat pintades de color blanc com la resta de la façana. Just per sota de la casa, es pot observar un pou, fet tot ell de pedra, amb una gran llosa al damunt tallada de forma esfèrica, i una altra llosa, rodona també, però més petita, de 40 cm de diàmetre que un cop oberta servia per baixar la galleda al pou i pujar-ne aigua. Al seu costat, adossat té una pica de pedra, i tots els mecanismes manuals que permetien bombejar l'aigua, durant el segle XIX i principis de segle XX. A la dreta de la casa, hi ha un altre edifici de planta rectangular, amb coberta de teula àrab, a dues aigües i d'una sola planta. Antigament una part d'aquest edifici eren les corts per les bèsties; ja fa molts anys que fou transformat en restaurant.

Història

Moreu-Rey (1962), senyala que el nom de Pascolet és el nom modern de l'antic mas de la Fàbrega, restaurat o reconstruït entre els segles XVII i XVIII. Del segle XVIII es troben documents que parlen d'un tal "Emmanuel Pasqual i Sala" o "Pasqual del Molí", de "al Pasqualet", " i Mas Pasqualet"; o "Mas Pasqual antea Amat", i "Mas Pasqual antigament dit de la Fabrega". Del segle XIX es troben documents que esmenten el "mas Pascalet", " Mas Pascolet" i "Mas Pascualet" (escrit de diferents maneres).

Antoni Pasqual (1696) és l'un dels "pagesos de dalt"; Emmanuel Pasqual i Sala (1721); Magdalena Pasqual, dita "la Pasqualet", casada successivament amb Jaume Montllor al 1729, amb Josep Rosàs i més tard amb Marc Sallent.

Per una pedra col·locada sota una finestra que es troba situada a la façana de migdia, que donava davant de la carretera antiga de Castellvell, es pot llegir l'any "1722".

També i segons confirma la inscripció en una biga de fusta de la llinda d'una de les portes orientades a llevant es llegeix Miquel Rosàs Pasqualet (1778,1789); Se sap que els bens de la vídua Rosàs foren embargats. Un tal Coll, menorquí, després fabricant de calçats a l'illa, comprà l'heretat a l'encant i la revengué a l'any 1913 o 1914 als pares de Moreu-Rey, en Josep Maria Moreu i Henriette Rey. Aquests, més tard hagueren de vendre la millor part de la finca (amb l'antiga casa esdevinguda masoveria) després de la guerra civil.

Bibliografia

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Pàg. 160. Editorial Teide. Barcelona.

